

REDAKCIJAS SLEJA

Šajā baltajā, sniegotajā ziemas vidū sveicinu Jūs, mīļie!

Kā reiz teica Imants Ziedonis- “man likās, ka nav nekas siltāks par sniega piku, ko cilvēks nes dāvināt otram”. Lai arī ārā ir auksts, sniegs, un aiz mākoņiem dažkārt iespīd saule, šis ir laiks, kad mums jāatrod

spēks ar prieku un smaidu turpināt otro semestri un iesākt jaunu gadu. Jāmācās no kļūdām un jābūt patiesiem.

Apkārt virmo satraukums un neziņa par ZPD, olimpiādēm, eksāmeniem un kontroldarbiem. Ieelpojiet! Visam ir laiks, viss izdosies! Priekšā vēl daudzi pasākumi un interesanti piedzīvojumi, kuri tikai padara mūsu skolas rutīnu krāsaināku. Aizvadīta Lielā Mūzikas balva, kurā parādījām savu muzikālo talantu. Ģeogrāfi cītīgi piedalās Jauno Ģeogrāfu skolā, gūstam labus panākumus olimpiādēs, kā arī TV spēlē “Gudrs vēl gudrāks”. Vēl tik daudz visa, kurā pierādām, ka spējam un varam, tikai visam ir vajadzīgs darbs, vēlme un pacietība!

Tuvojas Valentīndiena – laiks, kad nemanāmi iepriecinām tuvos ar kādu mīlestības apliecināšanu. Es uzskatu, ka nav nekas patiesāks, skaistāks un vienkāršāks, kā dāvināt otram smaidu, labus vārdus un siltu mīlestību.

Dāveni arī Tu citiem smaidu, un Tava skolas ikdiens būs prieka pilns!

Marta Marija Maltisova (9.a)

Ēnu diena jau drīz

Katru gadu februārī mums ir iespēja piedalīties Ēnu dienā, kas ir pasaulē atpazīstama un atzīta Junior Achievement karjeras izglītības programma 1.-12. klašu skolēniem, kuras laikā skolēni apmeklē kādu darba vietu un 4 – 6 stundu garumā vēro interesējošās profesijas pārstāvja darba ikdienu. „Maģiskā”, gaidot Ēnu dienu, noskaidroja, ko ģimnāzisti domā par šo pasākumu.

Katrīna Lukaševica (9.a) uzskata, ka Ēnu diena ir ļoti laba iespēja, lai uzzinātu kaut ko par kādu profesiju. 9.klasē Ēnu dienai ir diezgan liela nozīme, jo tad jau ir svarīgi vismaz nojaust kādā virzienā vēlies tālāk mācīties! Šogad Katrīna ēnos „Bez tabu” žurnālisti Sabīni Svitiņu.

„Manuprāt, Ēnu diena ir lieliska iespēja pārliecināties par to, vai priekšstats par sapņu profesijas ikdienu sakrīt ar realitāti. Taču šī diena var būt kā iespēja, kas palīdz izvēlēties savu vēl nezināmo profesiju. Esmu bijusi ēnotāja arī citus gadus, taču šogad pret šo iespēju izturējos daudz atbildīgāk, jau savlaicīgi domāju, kāda profesijas pārstāvja ikdiens mani interesētu. Pieteicos un tik apstiprināta ēnot mākslinieci Paulu Zariņu. Lai gan nevaru teikt, ka šī ir profesija,

ja, ar kuru es vēlētos saistīt savu turpmāko dzīvi, bet man ir nevaldāma interese par šīs mākslinieces ikdienu un skatījumu uz gleznošanu kā darbu. Noteikti ikvienam iesaku izmantot Ēnu dienas piedāvāto iespēju, meklējot un piesakoties ēnot to, kas patiešām interesē,” stāsta **10.b** klases skolniece **Renāte Berķe**.

Savukārt, **11.c** klases skolnieks **Jānis Miška** domā, ka tas ir lielisks veids kā saprast, ko gribi no savas dzīves, tā var iepazīt sev interesējošo profesiju. Pagājušajā gadā Jānis Ēnu dienā nepiedalījās, bet uzskata, ka labi ir izmantot arī Ēnu dienas mājaslapu, jo tur var plaši pieteikties uz ietekmīgām profesijām, tikai jāuzraksta laba motivācijas vēstule. “Tur es pieteicos ēnot kosmonautu, 15. februārī došos līdz uz Marsu!” joko Jānis.

Ēnu diena tiešām ir lieliska iespēja pavadīt savu dienu interesantāk, tāpēc katram iesaku šo dienu pavadīt lietderīgi.

Linda Amura (10.a)

ĪSZIŅAS

- Janvāris, februāris — olimpiāžu laiks. Notiek vēstures, latviešu valodas un literatūras, fizikas u.c. olimpiādes. Ģimnāzisti ieņem godalgotas vietas!

- Ģimnāzisti aktīvi piedalās erudīcijas spēlē „Gudrs, vēl gudrāks”. Filmēšanas komanda viesojas pie 10.b klases. Veiksmi finālā!

- 18.janvārī skolā vecāku diena. Uz sapulci sanāk 10.klašu skolēnu vecāki.

- 26.janvārī Lielā Mūzikas balva! Satikām dažādas mūzikas leģendas! Pārsteidz Maikla Džeksona enerģiskais uznaiciens! Sveicam 10.c!

- 3.,4.februārī Ērgļos norisināsies 21. Latvijas Skolu ziemas Olimpiskais festivāls, kurā startē arī ģimnāzijas komanda. Veiksmi startos!

- 8.februārī tuvojas ikgadējais aerobikas konkurss. Kas mūs pārsteigs šogad?

- 15.februārī Ēnu diena. Izmantojam iespēju un izpētām nākotnes profesijas! Piedalies!

- No 13.februāra līdz 17.februārim skolā Projektu nedēļa. Tiek rakstīti zinātniski pētnieciskie darbi, bet divpadsmitie gatavojas Žetonu vakaram.

Linda Amura (10.a)

Uz slēpēm

Klāt atkal laiks, kad sporta stundās slēpojam. Jāatzīst gan, ka slēpotāju skaits atsevišķās klasēs ir pavisam neliels. Lai rosinātu jauniešus uzkāpt uz slēpēm, „Maģiskā” uz iedvesmojošu sarunu aicināja sporta skolotāju Jāni Šviku.

Ko Jūs domājat par slēpošanu skolā?

Es domāju, ka slēpošana skolā ir nepieciešama, jo šis sporta veids palīdz katram skolēnam vispusīgi attīstīties un ir arī ļoti veselīgs. Slēpošana ir vienīgā sporta disciplīna, kas vienlaicīgi nodarbina 80% - 90% no visiem ķermeņa muskuļiem. Vēl ļoti svarīgi, jo slēpošana uzlabo veselības stāvokli, attīsta sirds darbību, nostiprina plaušas un nieres, kā arī citus iekšējos orgānus.

Slēpošana notiek svaigā gaisā, kas mūsdienu jaunatnei ir ļoti nepieciešams. Jaunieši labprātāk savu brīvo laiku pavadā telpās pie datoriem vai telefoniem, kur ir ļoti daudz putekļu, kuri satur putekļu ērcīti (arī sporta zālēs tādi ir daudz), tādēļ slēpošana ir ļoti laba arī cilvēkiem ar nelielām elpošanas slimībām. Man darba praksē ir divi gadījumi, kad bērns ar ļoti spēcīgu bronhiālo astmu, trenējoties slēpošanā, ir panācis veselības uzlabošanos.

Ļoti labi ir arī iemācīties skolā slēpot, vismaz minimālās prasmes. Vēlāk pēc skolas beigšanas bieži vien ir vēlšanās doties uz kalnu vai Smeceres silu paslēpot. Tad tie, kas skolā ir mācījušies slēpot, to var izdarīt bez lielas piepūles un ar baudu, bet pārējiem tas sagādā sarežģījumus un ir jāņem instruktora palīdzību par naudu.

Vai jaunieši ir atsaucīgi un slēpo labprāt?

Skolēnu atsaucība ir ļoti dažāda, ir klases, kur visi skolēni slēpo, un ir klases, kur slēpo tikai maza daļa no skolēniem. Tas ir atkarīgs no vairākiem faktoriem. Bieži vien arī no tā, ko dara klases „līderis”, ja viņš slēpo, tad arī lielākā daļa klases slēpo, bet ja šis, tā sauktais, „līderis” neslēpo, tad arī lielākais vairums klases neslēpos stundās.

Vēl viens iemesls, kāpēc skolēni negrib slēpot, ir nepareizs priekšstats par to, ka slēpošana ir slikts un nekam nederīgs sporta veids, bet kā jau iepriekš minēju, tad slēpošana ir ļoti noderīgs sporta veids.

Vēl viena problēma ir tā, ka bieži vien slēpošanas inventārs ir ļoti dārgs un skolēni nevar to atļauties, bet tādēļ skola nodrošina ar slēpēm un nūjām, un skolēnam pašam ir jāsaģādā tikai slēpju zābaki, kurus var arī aizņemt no draugiem vai bijušajiem ģimnāzistiem.

Es gribu uzslavēt 7.a klasi, jo tajā slēpo pilnīgi visi skolēni, lai gan sākumā arī viņi domāja, ka slēpošana ir nekam nederīga un neinteresanta. Jau pēc pirmās stundas skolēni, kas slēpoja, bija tik priecīgi, ka nākošajā stundā jau bija pilnīgi visi skolēni uz slēpēm. Domāju, ka arī pārējiem sporta skolotājiem ir kāda klase, kurā ir daudz slēpotāju. Ceru, ka tādu klašu, kas slēpo, būs arvien vairāk.

Kāds apģērbs ir piemērots slēpošanai?

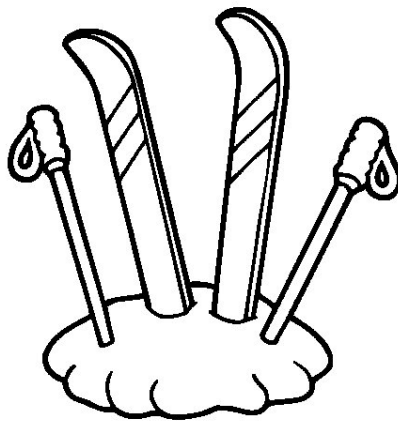
Vienkāršiem slēpošanas entuziastiem un skolēniem stundās pietiek ar ļoti vienkāršām, biežākām sporta biksēm

vai kombinezonu, vienu vai divām biežākām jakām vai džemperiem, obligāti jābūt cepurei un cimdiem, lai rokas nesaltu, un, protams, arī ir nepieciešami slēpošanas zābaki. Ļoti labi der arī kalnu slēpošanas kombinezons. Skolēniem iesaku zābakus iegādāties nedaudz lielākus, jo tad derēs vairākus gadus, tos var atrast arī lēto apģērba veikalos.

Slēpotājiem—sportistiem ir speciāli sporta tērpi, kuri ir aerodinamiski, lai nebūtu vēja pretestība, un ir mitrumu un sviedrus uzsūcoši audumi, kā arī ir speciāls iesildīšanās tērps, kas nelaiž cauri vēju, bet izvada mitrumu, arī cimdi ir speciāli. Bet šāds apģērbs ir ļoti dārgs, kas ikdienā nav nepieciešams.

Jūsuprāt, vai slēpošanai ir jābūt obligātai sporta stundās?

Jā, tajos reģionos, kur ir sniegs vai ir pieejamas mākslīgā sniega trases, vajadzētu katrai skolai sporta stundās slēpot, jo, kā jau iepriekš teicu, nav neviena sporta veida, kurš būtu tik veselīgs un nodarbinātu vienlaicīgi tik daudz muskuļu grupas. Zinu, ka pat Kurzemē un Rīgā daudzas skolas

sporta stundās skolēniem liek slēpot. Man kā sporta skolotājam ir kauns, ka Madonas novadā daudzas skolas neslēpo, jo pie mums ir sniegs vairāk nekā citur Latvijā. Man ir kauns, ka daudzi jaunieši pie mums Madonas novadā pabeidz skolu un slēpošanu labākajā gadījumā ir redzējuši televīzijā, lai gan šeit ir labākā distanču slēpošanas trase Latvijā. Uzskatu, ka Madonas novadam vajadzētu būt kopējam virzienam un nosacījumiem skolām, ka visās skolās ziemā ir jāslēpo, tas, protams, prasītu arī ieguldījumus inventāra iegādei. Tā ir skolēnu un jauniešu vispusīgā fiziskā sagatavotība un

arī viņu veselība. Par to jādodomā arī ģimenēm. Un mēs taču vēlamies, lai sabiedrība ir veselīga.

Kādām ir jābūt pamatzināšanām, lai uzsāktu slēpot?

Nekādām speciālām pamatzināšanām nav jābūt. Tāpēc ir sporta skolotājs, lai pamazām iemācītu slēpošanas stājas, soļus un kustības. Galvenais nedrīkst sākt uzreiz ar ļoti sarežģītu distanci, kur ir lieli nobraucieni no kalna, ar bīstamiem pagriezieniem. Bet mums Madonā, Priežu kalnā tādu nav. Vislabāk pirmo reizi ir slēpot pa līdzenu aplīti, ar nelieliem kāpumiem un nobraucieniem.

Ko slēpošana dod jauniešiem?

Slēpošana dod iespēju uzlabot savu veselību, nostiprināt savu iekšējo orgānu darbību, uzlabot savu fizisko sagatavotību. Tā dod iespēju arī mācīties pārvarēt grūtības, mobilizēt sevi, un ļoti disciplinē skolēnu, jo tur uz citiem nevar paļauties, jo distance ir jāveic katram pašam, otrs to neizdarīs mūsu vietā. Slēpošana arī attīsta fizisko izturību.

Slēpošana dod iespēju atbrīvot savas smadzenes no sprindzinājuma, kas rodas skolā citos mācību priekšmetos, un ir pierādīts, ka slēpošana vislabāk cilvēkam izraisa „laimes hormonu” rašanos.

Cik ilgi Jūs nodarbojaties ar slēpošanu?

Es pirmo reizi uz slēpēm uzkāpu 4 vai 5 gadu vecumā, kad slēpojām ar ģimeni pa vietējo plavu, kur vecāki ar slēpēm iebrauca sliedi. Slēpes tajā laikā bija no koka, un stiprinājumi bija gumijas, kas piestiprinātas parastiem ikdienas zābakiem. Tā kā nekādu ekstru nebija.

Es nāku no Gulbenes novada Lejasciema pagasta. Slēpojis esmu katru ziemu, cik vien sevi atceros, skolā slēpojām visās sporta stundās, kurās bija sniegs. Inventārs bija jāņem no mājām pašiem savs, jo skola tajos laikos nespēja nodrošināt ar slēpēm, un mēs slēpojām klasē pilnīgi visi, klasē bijām 22 bērni. Bet nopietni trenēties slēpošanā sāku 14 gadu vecumā, jo tad mana trenere vāca sev slēpošanas treniņu grupu. Tātad slēpošanā nopietni iesaistījies esmu jau gandrīz 20 gadus. Pēdējos 5 gadus gan laika trūkuma dēļ pats nopietni sacensībās nestratēju. Bet iepriekš ir bijuši arī labi rezultāti — vairākas godalgas Latvijas čempionātā.

Cik bieži Jūs slēpojat?

Es cenšos slēpot 5-6 reizes nedēļā, bet ir reizes, kad tas tā nesanāk, jo ir ļoti daudz darba. Ir jāgatavojas kādām sa-

censībām vai pasākumiem, bet, ja ir iespējams, tad uzslēpoju katru pēcpusdienu.

Vai var teikt, ka slēpošana ir Jūsu hobijs?

Jā, tas pilnīgi noteikti ir mans hobijs, es jau sen vairs nespēju savu dzīvi iedomāties bez slēpošanas, par to paldies manai treneri. Bet slēpošana nav tikai mans hobijs, tas ir arī mans darbs, jo es trenēju arī jaunus sportistus Madonas sporta skolā.

Ko Jūs novēlētu jauniešiem?

Es varu mudināt jauniešus attiekties daudz nopietnāk pret savu veselību, pret savu fizisko sagatavotību. Mudinu jauniešus neskatīties uz tiem skolēniem, kas negrib slēpot un kustēties, bet novēlu saredzēt labo tajos skolēnos, kuri slēpo, jo ilgtermiņā uzvarētāji un ieguvēji būs tie, kuri slēpo, nevis otrādi.

Beāte Beatrise Juško (10.c)

Erasmus+ projekts

2016.gada septembrī Madonas Valsts ģimnāzija uzsāka dalību Erasmus+ projektā „Nākamās paaudzes skolēnu labākai nākotnei”, kurš ilgs līdz 2018.gada 30.septembrim. Projektā iesaistījušās 6 valstis — Zviedrija, Nīderlande, Latvija, Itālija, Spānija, Polija. Projekta gaitā skolēni mācīsies ekonomikas pamatus un to, kā tos pielietot dzīvē, kā arī iepazīsies ar atkritumu apsaimniekošanu un pārstrādi katrā no dalībvalstīm.

2016.gadā no 7. līdz 13.novembrim 11.klašu skolēni Haralds Iesalnieks, Jūta Lapsiņa un Krišjānis Kucins kopā ar 2 skolotājām — Aiju Šmeisi un Āriju Fārti — devās uz vienu no projekta dalībvalstīm — Nīderlandi. Ģimnāzijas skolēni, kuri iesaistījās apmaiņas programmā, bija īpaši satraukti un priecīgi, ka jādodas uz Nīderlandi, jo neviens tur nebija bijis. Satraucoši bija arī tas, ka jālido ar lidmašīnu, tas padarīja visu vēl interesantāku, jo kas gan var būt labāks par savas zemes, kā arī citu valstu aplūkošanu no milzīga augstuma.

Vizītes laikā delegācija iepazinās ar Roterdamas atkritumu apsaimniekošanas sistēmu, kā arī vienā no projekta dienām dalībnieki devās uz Amsterdamu, kur, dodoties braucienā ar kuģi, tika izpētīti ūdens kanāli, kā arī tika apmeklēti ūdens kanālu muzejs. Amsterdamā vēl tika apskatīts arī Van Goga mākslas muzejs, kurā ir iespējams ieraudzīt Van Goga iespējamo nāves iemeslu — mazkalibra ieroci.

Bet projekta dalībniekus gaidīja ne tikai izklaides, bet arī nopietns darbs. Projekta pirmajās dienās skolēniem bija uzdevums — izveidot projekta logo. Visi tika sadalīti vairākās komandās, tad tika dota iespēja parādīt savas mākslinieciskās spējas. Pieejami bija dažnedažādi materiāli, bija iespēja strādāt grafiti studijā, logo veidošanā izmantot

krāsas flakoniņus, kā arī iemēģināt roku vēl neiepazītās mākslas tehnikās.

Visi trīs projekta dalībnieki dzīvoja viesģimenēs. Liels pārsteigums bija tas, ka uz skolu un atpakaļ bija jābrauc ar velosipēdiem. Arī apskatot Amsterdamu, bija skaidrs — šī ir velosipēdu galvaspilsēta.

Kā stāsta Krišjānis Kucins par saviem iespaidiem: „Lidojot uz Nīderlandi, galvenokārt, tā asociējās ar labu futbolu un viegli pieejamām narkotiskajām vielām, taču, kā vēlāk noskaidroju, tas ir pavisam aplams priekšstats. Tagad varu droši teikt, ka izdzirdot vārdu Nīderlande, uzreiz prātā nāk daudzi simti velosipēdistu, lietainas dienas un jauki, angliki runājoši projekta

dalībnieki, kuri ciemošanos svešā valstī padarīja par kaut ko īpašu. Pavadot nedēļu viesģimenē, paspēju pabaudīt to, kā tas ir — būt holandietim. Tas nozīmēja vismaz 40 minūtes pavadīt pie galda, ēdot pusdienas vai vakariņas un ģimenes lokā apspriežot dienas laikā piedzīvoto, bet pats galvenais — uzsverot to, cik, pēc viņu domām, futbola komanda ir sliktā un nekam nederīga. Lieliska iespēja iepazīt citu valstu kultūru un mentalitāti.”

Turpretī Jūta Lapsiņa atzina, ka šī ir milzīga iespēja pārbaudīt savas angļu valodas prasmes. „Kad viesojāmies, Nīderlandē tika svinēti Salatēva un Melnā Pētera ierašanās svētki, kurus pavadījām kopā ar savām nīderlandiešu ģimenēm. Šajos svētkos Salatēvs ierodas pa upi un bērniem dāvina saldumus, lai gan parasti šie svētki tiek svinēti ar gados jaunākajām atvasēm, tomēr man tika dota iespēja izbaudīt šo svētku prieku,” stāstīja Jūta.

Beidzoties nedēļai, dalībnieki atzina, ka šis projekts pavērs lieliskas iespējas arī turpmāk, kā arī ir paplašinājis paziņu loku, kurš nu iesniedzas arī Nīderlandes robežās.

Ieva Pūce (11.b)

8.klase iepazīst Nacionālo bibliotēku

11.janvārī 8.klase brauca mācību ekskursijā uz Rīgu.

Pirmais pieturas punkts bija Latvijas Nacionālā bibliotēka. Katram skolēnam bija no mājām jāpaņem viena grāmata, kuras pirmajā lapaspusē bija jāieraksta novēlējums. Šīs grāmatas bija paredzēts nodot Tautas grāmatu plauktam. Nedaudz pirms plkst.15.00 mēs piebraucām pie bibliotēkas, kur novilkām jakas, nolikām somas. Latvijas Nacionālajā bibliotēkā ir aizliegts ienest somas, ja vajag ņemt līdzī kādu lietu, ko nevar ielikt kabatās, tur izsniedz speciālas caurspīdīgas somas, līdzīgas portfeļiem. Tad nodevām līdzī paņemtās grāmatas. Mūs sadalīja 2 grupās un, lai mēs iekļūtu bibliotēkā, katram izsniedza kablā uzkarināmu kartīti ar uzrakstu "Ekskursants". Gides mūs izvadāja pa vairākiem stāviem, parādīja un pastāstīja par vairākām interesantām lietām, kā Tautas grāmatu plauktu, Dainu skapi un Latvijas karogu, kurš sastāvēja no brillēm, caur kurām paskatoties, varēja izlasīt nelielu rakstiņu. Tas ir vienīgais tāda veida karogs Latvijā. Vēl mūs ievada lasītavā, no kurienes pavērs skaists skats uz Rīgu.

Pēc ekskursijas pa bibliotēku mēs brīvo laiku pavadījām veikalā "Rīga Plaza". Vakarā Dailes teātrī noskatījāmies

komēdiju "Reāli sliktie puisi". Izrāde bija laba, ļoti smieklīga, to atzina gan skolēni, gan skolotāja.

Visbeidzot labā noskaņojumā, ar jauniem iespaidiem, zināšanām un emocijām mēs atgriezāmies mājās.

*Foto no klases arhīva
Marta Apsīte (8.)*

7.b klases muzeju maratons

Pirms nedēļas, 24.janvārī, 7.b klases skolēni devās ekskursijā uz Rīgu. Ceļš ilga 3 stundas, līdz mēs nonācām pirmajā apskates objektā "Stūra māja".

Sākumā likās, ka tas nebūs piemērots mūsu vecumam, bet, kad ēka bija izstaigāta, sapratām, ka nav tik bailīgi. Stūra mājā mēs izzinājām Latvijas vēstures sāpīgākos brīžus, kad tika spīdzināti un mocīti latvieši viņiem piederošā īpašuma dēļ. Mums bija paveicies ar gidu—viņa stāstījums bija tik patiens. Izrādījās, ka arī viņš pats uz savas ādas dabūja izbaudīt ieslodzīto cilvēku dzīvi—gan istabiņās, gan pastaigā. Žēl, ka tik daudz cilvēki gāja bojā un tik daudzi tika spīdzināti. Marta un Katrīna atzina, ka šis bija interesantākais no muzejiem, kurā mēs bijām, jo tas bija ļoti bailīgi un interesanti.

Nākamo mēs apmeklējām Kara muzeju, kurā ir izveidota jauna interaktīvā izstāde. Ance un Madara secināja, ka muzejā pats labākais bija lifts un spocīgā telpa pagrabstāvā, jo muzejā bija jau iepriekš bijušas, lai gan gids caur interaktīvo istabu izveda tik interesanti, ka tas aizrāva katru.

Mākslas muzeju gaidījām visvairāk. Interesanti mākslas darbi un interesantas telpas. Klases zēni Edgars un Viesturs

stāstīja, ka 2 stundu laikā pasēdēja uz visiem mākslas muzeja soliņiem. Bet Madara ar Sintiju piebilst, ka muzejā bija ļoti jauki puisi, kas cauri stiklotajiem griestiem dejoja deju tieši mums, sanāca tiešām labas bildes.

Brīvo laiku pavadījām Vecrīgā. Turpinājumā devāmies uz Arēnu Rīgu, kur vērojām "Dinamo Rīga" spēli pret "Jugru". Spēle beidzās ar neizšķirtu rezultātu, tāpēc tika mesti bullīši. Latvieši uzvarēja bullīšos, jo vārtsargs J.Kalniņš nosargāja visus vārtus, G.Meija iesita pretinieku vārtos. Pēc aktīvas līdzī jušanas nākamajā dienā lielākā daļa klases bija pazuudējuši balsi.

Tāda nu bija mūsu ekskursija, un tajā bija ļoti interesanti un dažādi atgadījumi.

*Foto no klases arhīva
Madara Lukaševica (7.b)*

Tilts starp cilvēku sirdīm

No 2016.gada 28.decembra līdz 2017.gada 1.janvārim Rīgā notika 39.Taizē (Tezē) Eiropas jauniešu tikšanās. Tezē ir ekumēniska kristīgu jauniešu tikšanās, kas katru gadu notiek citā Eiropas valstī. Latvijā, Rīgā šis pasākums tika organizēts pirmo reizi. Tezē tikšanās laikā Rīgā ieradās vairāk nekā 15 000 jauniešu no Eiropas un citiem kontinentiem. Uz Tezē devās arī grupa no Madonas un daži jaunieši no Madonas Valsts ģimnāzijas – Jēkabs Sināts(9.b), Lauma Zariņa (12.b) un es, Elīza Elsiņa (7.a).

Visi jaunieši apmetās uz dzīvi latviešu ģimenēs, dažādās pilsētās tuvāk un tālāk no Rīgas. Mēs – madonieši- dzīvojām un veicām brīvprātīgo darbu Inčukalnā. Tur palīdzējām organizatoriskās un praktiskās lietās, un daļa no mums palīdzēja veidot muzikālo noformējumu. Katru dienu Inčukalna Tautas namā notika rīta tikšanās, vēlāk visi devāmies uz Rīgu, kur notika dienas lūgšana baznīcā pēc izvēles, vēlāk interesanti semināri un tikšanās ar dažādām iedvesmojošām personām. Katru vakaru pulksten 19.00 Arēnā Rīga un Ķīpsalas izstāžu hallē notika vakara lūgšana – galvenā un dienas noslēdzošā daļa, kur vairāki tūkstoši cilvēku kopā dziedāja, ieturēja klusuma brīžus un slavēja Dievu.

Man pašai ļoti spilgti atmiņā ir palikušas vakara tikšanās, semināri un Jaungada sagaidīšana. Tajā katras valsts pārstāvji prezentēja savu tautu ar priekšnesumu, bija interesanti kopā dzie-

dāt cittautu dziesmas, iet rotaļās, izbaudīt laiku un vērot svētku salūtu. Tezē bija neapaprakstāms pasākums, pēc kura jutos ļoti laimīga un iedvesmota, es izjutu burvīgu kopības sajūtu. Tas ir neapaprakstāmi, ka tik daudz cilvēku no dažādām tautām, ar dažādām kultūrām spēj kopā komunicēt, priecāties un izjust skaisto laimes sajūtu.

Arī Lauma dalījās iespaidos: „Tezē bija lieliska iespēja vienlaicīgi satikt jaunus draugus un iepazīt tuvāk vecos, caur to arī paplašinot svešvalodu zināšanas. Guvu gan pozitīvu, gan ļoti pamācošu pieredzi. Radās liela pārliecība, ka, tiekoties lielā vienkāršībā, uzticībā, klusumā un priekā, kāds valda Tezē, mēs tiešām ceļam tiltus starp cilvēku sirdīm, tautām, nācijām, un tam būs pozitīvas sekas, kas aptver visu pasauli.”

Ikvienam dalībniekam ļoti patika kopā būšana ar draugiem un jaunu ārzemju draugu iepazīšana. Bija interesanti komunicēt dažādās valodās un iemācīties jaunus svešvalodu vārdus, kā arī atrast jaunus draugus no tuvākām un tālākām zemēm, ar kuriem vēl joprojām uzturam kontaktus.

*Foto no personīgā arhīva
Elīza Elsiņa (7.a)*

Kopā jautrāk

Liela daļa ģimnāzistu pēc stundām dodas uz mājām, bet gandrīz 50 skolēni par savām mājām sauc kopmītnes jeb dienesta viesnīcu. „Maģiskā” devās noskaidrot, kāda tad ir dzīve kopmītnēs jeb „kojās” (*kā to mīli dēvē iemītnieki*). Sarunai atsaucās otrā stāva meitenes.

Kāda tad ir “koju” dzīve?

- Negaidīju, ka būs tik laba, pat neilgojos pēc mājām, jo šīs šķiet kā otrās mājas.
- Šīs kopmītnes ir pēc interjera un iekārtojuma labākās, ko esmu redzējusi.
- Esam jauki iejutušies un sadzīvojam satīcīgi. Cerams, ka laikam ejot sapazīsimies arī ar citiem jauniešiem, kas šeit dzīvo un būs jaukas, smieklīgas un aizraujošas atmiņas kopā šos turpmākos gadus!

Vai ir kādas nodarbes, kas padara dzīvi šeit interesantāku?

- Jā, galda spēles, kopīga mācīšanās un ēdiena gatavošana, zīlēšana, kāda būs atzīme kontrol darbā.
- Taisām kopīgus filmu vakarus.
- Ja uznāk slinkums taisīt vakariņas vai pusdienas, kopīgi dodamies

uz kādu ēstuvi, iecienītākais mums ir “Melnais bullis”.

Vai gatavojat arī paši?

- Jā, protams! Visbiežāk sanāk gatavot ātri pagatavojamus ēdienus, piemēram, frī kartupeļus, makaronus u.c. Bet kādreiz, ja uznāk iedvesma, pagatavojam arī ko sātīgāku, kas aizņem vairāk laika, bet vismaz pēc tam esam gardi paēduši un jūtamies labi! Tas ir pats svarīgākais.

Kā ir ar mācīšanos? Vai mācīties kopmītnēs ir grūti?

- Ir grūti, tāpēc darām to kopā, citādi sanāk mācīties vēlu vakarā vai agri no rīta.
- Kopā mācoties var labāk saprast un iemācīties uzdoto.

Kāds ir jūsu vēlējums vai ieteikums citiem kopmītnēs dzīvojošajiem?

- Palieciet tādi paši vai labāki!
- Ja gatavojat ēst, uzcienājiet!
- Novēlam visiem iepazīt vienu otru tuvāk un radīt “koju” dzīvi kopā jautrāku.
- Netraucēsim citiem ar savu uzvedību... Un veiksmi visiem fizikā!

Megija Rauza (10.c)

Lielā Mūzikas balva aizvadīta

26. janvārī Madonas Kultūras namā bija dzirdami daudzi atpazīstami mūzikas mākslinieki. Šī gada Lielās Mūzikas balvas tēma bija mūzikas leģendas.

Gatavošanās pasākumiem vienmēr ir bijusi aizraujoša – mēģinājumi stundu laikā, spraigās diskusijas klasē, pucēšanās un, visbeidzot, pati uzstāšanās.

Ceturtdienas vakars pagāja roši, tika gatavoti vēl priekšnesumi un ierosinātas jaunas idejas. Tomēr visi klašu priekšnesumi bija pārdomāti un izdevušies. Man šis pasākums patīk tāpēc, ka nav noteiktu rāmju un katra klase var izpausties ar dažādām

idejām, kas pārsteigs ne tikai žūriju un skatītājus, bet arī pašus dalībniekus!

Šogad skatītāju simpātiju balvu un godpilno 1. vietu ieguva 10.c klase ar pārdomātu, enerģisku un piepildītu priekšnesumu, kas aizrāva ikvienu. 2. vietu ieguva 7.a klase, bet 3. vietu 11.c klase ar priekšnesumu, kas uzjautrināja katru skatītāju!

Linda Amura (10.a)

Galvenais nav uzvarēt

11.janvāris. Latvijas Televīzija. „Gudrs vēl gudrāks” filmēšanas laukums. Desmitās klases tur īkšķus par savējiem. Skolotāju novēlēta veiksmē var būt izšķiroša, jo šajās stundās noskaidrosies - kurš tiks „Gudrs, vēl gudrāks” finālā?

10.b klases skolniece Signija Smiltāne pat nenojauta, ka tā būs tieši viņa. Ar labu motivāciju un smiekliem, tas viņai izdevās itin viegli, kaut arī daži jautājumi bija tīri- zini vai mini. Lai uzzinātu ko vairāk par notikumiem Latvijas Televīzijā, Signijai tika uzdoti pāris jautājumi, kas varētu ieinteresēt arī tevi, lasītāj...

Kādas bija sajūtas dodoties uz filmēšanu? Ņemot vērā, ka esi jau kādreiz piedalījusies, satraukumam nevajadzētu būt...

- Tiešām. Man nebija ne satraukuma, ne stresa. Pilnīgi nekā. Godīgi sakot, man bija vienalga. Varētu teikt, ka biju bez emocijām. Drīzāk vairāk domāju par to, ko darīšu brīvajā laikā, nekā par to, kas mani sagaida filmēšanā.

Varbūt Tev nebija stresa, bet kā ar atbalstītājiem? Kā viņi to visu uztvēra?

- Nu, godīgi sakot, nezinu, vai meitenēm bija kāds stress. Tomēr man liekas, ka viņas man juta līdzī. To pierādīja tas, ka viņas pēc otrās kārtas pienāca pie manis, apvaicājās, uzmundrināja... tas bija tiešām mīli. Bet vēl foršāk bija tas, ka man bija laba motivācija- Signija + nākošā kārtā = šokolādes kūka. Āķis bija tāds, ka tīkot pāri vienai kārtai, priekšā taču bija vēl nākošā. Tomēr, kad iekļuva finālā, kārtu vairs nebija, un labākais bija tas, ka kūkas arī

nebija. Varbūt tas arī palīdzēja domāt par motivāciju- iekļūt nākošajā kārtā, nevis uzvarēt.

Kādi ir Tavi mīļākie mācību priekšmeti?

- Protams, bioloģija. Tas ir priekšmets, kurš mani aizrauj. Kaut arī ģimnāzijā mācos pirmo gadu, un bioloģiju māca pilnīgi cita skolotāja, tas nemaina to, cik ļoti skolotāji mani spēj aizraut.

Kādi bija jautājumi? Vai bija tādi, uz kuriem atbildēji pēc zini vai mini principa?

- Jā, tādi tiešām bija. Bija kāds jautājums par karavadoņi, vairs īsti neatceros, tomēr es atbildēju, ka šis vadonis bija Heliots. Man nav ne jausmas, kāpēc... Varbūt tāpēc, ka šis vārds likās kaut kur dzirdēts? Katrā ziņā jautājumi bija āķīgi un nemaz nelikās viegli. Bet es nebiju vienīgā, kas kaut ko nezināja. Kāds puisis uz jautājumu atbildēja: „Tā kā jā, tā kā nē!”. Tad jau sanāk, ka nemaz nebija tik traki.

Ko Tu domāji, stāvēt pie pulsts?

- Ja godīgi, tad tikai to, lai tā neiedegas sarkana. Katru reizi, kad tas nenotika, iekšēji nopūtos, bet kad tā notika, man būtībā bija vienalga. Jo galvenais taču nav uzvarēt. Vēl jo vairāk- es arī mācos no kļūdām. Kā mana skolotāja saka- viss ir jāatkārto vairākas reizes, lai varētu kaut ko iegaumēt un sasniegt.

Vēl jau priekšā fināls! Lai veicas!

Iluta Žigure (10.b)

Jaunā gadā apņememos...

Atkal ir pienācis jauns gads, un tas iesākās salīdzinoši silts- ja pagājušajā gadā, lai nenosaltu, nevarēja vien atrast vēl vienu jaku, tad šogad drosmīgi salūtu varēja vērot vien T-kreklos.

Jaunā gada sagaidīšanas pasākumi atšķiras. Kamēr viens Saieta laukumā, iespiests pūlī, vēro salūtu, cits vienkārši pieliek pie sienas jaunu kalendāru un dodas pie miera. Populārākās vietas, kur tika sagaidīts Jaunais gads, ir Saieta laukums, 11.novembra krastmala Rīgā vai paša mājas. Nav iespējams zināt, kā katrā mājā svin Jauno gadu, bet var apmēram nojaust, kas ir populārākās lietas, ko cilvēki dara. Tiek ielūgti radi un draugi uz Vecgada mielastu. Pa televizoru iet vecās latviešu filmas vai kārtējā ministra uzruna, un vecākus nevar pārliecināt uzslēgt kaut ko citu. Ir zināms, ka kāds svētkus svinēt devies uz Spānijas pusi un vērojis salūtu no sniegota kalna virsotnes stundu vēlāk nekā Latvijā iestājās Jaunais gads. Lai vai kā, šis gads tika sagaidīts.

Gadu mija parasti ir tāds apņemšanās laiks, kad izvērtējam paveikto un apņemamies kaut ko savā dzīvē mainīt. Pasaulē populārākās apņemšanās saistītas ar veselības uzlabošanu (*Sākšu vingrot! Ēdīšu veselīgi!*), kaut kā jauna apgūšanu (*Apgūšu ķīniešu valodu!*) vai finansēm (*Uzsāksu biznesu!*). Taču jāatzīst, ka bieži vien šīs apņemšanās tiek aizmirstas jau pēc pus mēneša. Zinātnieki izpētījuši, ka tikai 35% no Jaungada apņemšanās tiek īstenotas! Noskaidrojām, ko apņēmušies, Jauno gadu uzsākot, ģimnāzisti.

Marta (9.a) - Kā jau visi, arī es apņememos daudz lietas izdarīt, bet tās visas, protams, neizdaru. Šo gadu iesā-

ku ar mulķīgu izaicinājumu ar draugiem – gandrīz mēnesi neēst fast food, saldumus, baltmaizi, utt. Neko citu neapņememos, jo zinu, ka tas ir tikai apmāns sev.

Rihards (7.b) - Katram ģimnāzistam iemīlota ir “Bekereja” un tās bulciņas, tāpēc šogad esmu apņēmis katru dienu nenopirkt 5 kanēļu bulciņas.

Marta (7.b) - Es rakstu grāmatu internetā, angļu valodā. Tās nosaukums ir “The seven bluebloods” jeb “Septiņi zilasiņi”. Mana šī gada apņemšanās ir pabeigt savu grāmatu.

Keita Klinta (8.) - Ir tik jauki, ka klasesbiedriem vienmēr ir košļenes, bet ar katru reizi paliek neērti prasīt, es apņemšos šogad pati pirkt košļenes, lai arī klasesbiedriem tās būtu.

Dāvis „Žuma”(10.c) - Koris ir svēta lieta ģimnāzistiem, arī mana šī gada svarīgākā apņemšanās ir nekavēt kori.

Marta (11.a) - Apņemšos pieņemt svara no 50kg uz 51kg.

Alekss (12.a)- Tā kā ar visiem 9 modinātājiem bieži noguļu pirmās stundas sākumu, esmu apņēmis un ceru, ka šogad nenokavēšu nevienu valsts eksāmenu.

Pirmais mēnesis ir aizskrējis vēja spārnim, un ceram, kaut kas no Jaungada apņemšanās saraksta jau ir nosvītrots. Ja ne- nekas, ir priekšā vēl gada 11 mēneši!

Marta Marija Maltisova (9.a)

Marta Dreimane (7.b)

Horoskops 2017.gadam

♈ auns

Tavs uzvaras un ietekmes gājiens turpināsies tikai pirmajos gada mēnešos, vēlāk iegrimi pārdomās par dzīvi un mainīsi savus dzīves uzskatus un mērķus. Skolā nekad nebūsi viens, vienmēr apkārt būs draugu grupa, kuri par katru cenu būs gatavi tevi atbalstīt. Mācībās nekas ievērtības cienīgs nenotiks, tāpēc turpini būt tu pats.

♉ vērsis

Pienācis laiks apstāties un padomāt. Ja turpināsi skriet pa dzīvi tāpat kā līdz šim, nāksies krist. Apjautīsi prāta nebeidzamo spēju robežu, spēsi izšķirt prioritātes un nonākt pie pareizajiem secinājumiem. Ja tuvojas kādi nopietni eksāmeni vai svarīgi pārbaudes darbi, neuztraucies, ir tikai divi varianti – vai nu tu visu zināsi, vai galīgi izgāzies.

♊ dvīņi

Gada pirmie mēneši būs sarežģīti, bet tu ar to tiksi galā veiksmīgi, jo zināsi, ka viss mainās. Necentīsies īpaši pildīt jaunā gada apņemšanās, jo esi dzīves baudītājs. Skola šķitīs garlaicīga kā vienmēr, bet dzīvi mācēsi izkārtot pēc sava prāta un nekas tev nespēs traucēt.

♋ vēzis

Esi uzmanīgs, pieņemot jaunus izaicinājumus, apdomā sava spēka robežas un neuzņemies pārāk daudz pat tad, ja ceri, ka visu paspēsi. Sapratīsi, ka nav jēgas tik daudz censties citu labā, jo neatliek laika sev. Skolā darīsi visu, ko liks, bet mēģināsi izvairīties no dažādām papildus aktivitātēm, tādējādi mēģinot iegūt vairāk brīvā laika.

♌ lauva

Lielāko daļu laika pavadīsi, domājot par miegu vai nodarbēm, kuras nav saistītas ar pienākumu pildīšanu. Pats būsi pārsteigts par to, ka neiespringstot dzīve šķiet vieglāka un labāka. Lielu nozīmi veltīsi saviem hobijiem un pieņemsi nopietnus lēmumus, kuri noteiks tavu nākotni. Neuztraucies, ja pirms lieliem kontroldarbiem vai notikumiem kaut kas sāp, tā ir zīme, ka visu zini.

♍ jaunava

Veiksies vairāk nekā jebkad agrāk, bet uz veiksmi vienmēr nevar paļauties, tāpēc jāsāk vienreiz mācīties no kļūdām un jāpilda mājasdarbi. Kontroldarbos nāks apgaismības brīži, un beidzot spēsi novērtēt miega patieso nozīmi un vērtību. Bieži jābeidz domāt tikai par sevi un jāsaprot, ka pasaulē ir vēl (daži) cilvēki.

♎ svāri

Gads kā pa kalniem. Laiks vilksies lēnāk nekā jebkad agrāk. Atradīsi daudz jaunu hobiju un brīvā laika nodarbj, kuras papildinās tavas zināšanas. Aizvien mazāk laika veltīsi mācību grāmatām un pievērsīsies daudz sarežģītākam tēmām un jautājumiem. Kontroldarbu laikā tikai veiksmes pēc spēsi atbildēt pareizi. Uzticies tam, ka saka tava intuīcija!

♏ skorpions

Zināsi, ka veiksmes atslēga ir daudzpusība, kura jebkurā dzīves brīdī tevi padarīs par atjautīgu un erudītu personību. Spēsi izvērtēt savas prioritātes, kurām sekos apdomātas un plānotas darbības. Mācīsies tikai tad, ja tas būs patiešām nepieciešams.

♐ strēlnieks

Droši vari pieņemt svarīgus lēmumus, jo, lai arī ko izvēlētos, tie vienmēr būs pareizie. Visveiksmīgākie būs pirmie gada mēneši, tomēr ne vienmēr paveiksies. Sāksi vairāk uzmanības pievērst apkārtējiem cilvēkiem. Atklāsi, ka ir viegli mīlēt savus tuvākos. Skolā problēmas tevi nes-kars, tāpēc būsi visu mīlēts.

♑ mežāzis

Iespējams, esi noguris no vienveidības un garlaicības, gada laikā būs vairākas iespējas mainīt savas dzīves ritmu un paplašināt savu redzesloku. Negaidi, kad līdzcilvēki izdomās, kā juties un ko vēlis, izsaki savas domas un vēlmes – tā iegūsi kontroli pār savu dzīvi. Tomēr atceries, ka nedrīkst savas domas uzspiest citiem.

♒ ūdensvīrs

Daudz laika veltīsi draugiem un tuviniekiem, kuri to neprātis novērtēt. Katra nākamā diena būs labāka par iepriekšējo, ar jaunu sparū gaidīsi katru notikumu un ķersi visas iespējas. Atcerēsies visu, ko vajadzēs atcerēties, tāpēc nebūs daudz jāmacās, uzzināsi, ka esi daudz zinošāks un daudzpusīgāks nekā domāji.

♓ zivs

Izaugsmes un atklājumu gads, kurā atradīsi sevi. Mācīsies un strādāsi ar jaunu sparū un nopietnākiem mērķiem. Būsi daudz pārliecinātāks par zināšanām, pat tad, ja neveiksies. Celsies un kritīs gan fiziski, gan morāli. Kļūdas sapratīsi tikai pēc tam, kad tās būs izdarītas.

Zvaigznēs ieskatījās Elīna Pūce (7.b)

LITERĀRĀ LAPA

Kad putni atgriežas pavasara dienās
Arī cilvēki izskrien ielās.
Kā mazi kukaiņi rosās pa zemi
Tie atceras ko tu tiem devi

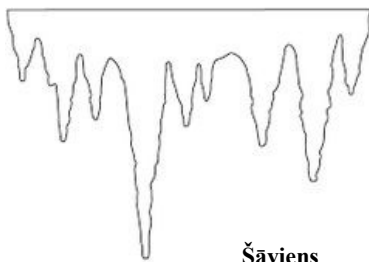
Bērni pagalmā čalodami
Meklē Janci krūmos alodami
Vecas tantes sēž uz vecā sola
Un uz jaunākām baumām acis bola

Jaunajiem dzīve vēl priekšā
Bet vecajiem pieredze iekšā
Jaunajiem skriet nav grūti
Kad vecie sniedz tiem konču tūti

Pavasara debesis noriet liegi
Uzlec maiga tumsa tām virsū viegli
Pļavu pārklāj mitra rasa
Caurspīdīgās pērles jaunas meitenes lasa

Atskan sirdī dziesmas atbalss
Kauc tā pakaļ Jāņiem, Mārtiņiem
Aizskrien vasara rudeni ķert
Rudens jau sniedzas ziemu tvert

Gads ķer nākamo gadu
Desmitgade jaunu desmitu
Simtgade nākamo gadsimtu
Bet tālāk jau es vairs neskaitu
Aija Kalniņa (12.b)

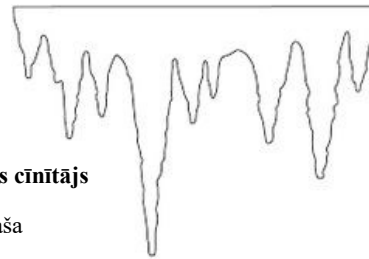
Šaviens
Un es kritu
Un kritu

Lidoju kā kaija
Lidoju kā bulta mērķī
Es kritu
Kā klāvs no devītā stāva

Un es kritu
Un kritu
Līdz iekritu

Viņas trakajā slazdā
Ķetnās
Trīcošajās rokās

Un es kritu
Un kritu
līdz apkritu
Ance Egija Stafeka (12.a)

Spogulis- taisnības cīnītājs
Pa pilienam vien
kondensējusies dvaša
pil lejā pa spoguļi
seju nomaskēt gribēji

acis tālu viena no otras
lūpas plānas
taču skropstas
kādas skropstas

tauriņu spārnu
palmu lapas
mirkšķīni plakstus

tev tas viegli nāk
labi sanāk

met prom kaunu
tver ko jaunu

nedēļu nemazgāti mati
trekni taukaini
un zobi nemirdz spoži balti

tomēr viegli jo viegli
pa pasauli tu slīdi
tev skaisti un skanīgi smieklī

pērļu bāla un trauša āda
tu pilnīgi noteikti neesi no skārda

neslēp aiz elpas
savu seju telpās

tu lutini manas acis
to noteikti kāds
tev reiz sacīs

ja baidies ticēt
klausies
es nelikšu tavām asarām tecēt

es esmu kāds
kura acis tu lutini
un manu sirdi ar skropstām kutini
Ance Egija Stafeka (12.a)

Redaktore: Linda Amura

Literārās lapas redaktore: Iluta Žigure

Redkolēģija: Elīza Elsiņa, Elīna Pūce, Marta Dreimane, Marta Apsīte, Marta Marija Maltisova, Marta Solovjova, Lara Babina, Alise Avotiņa, Megija Rauza, Beāte Beatrise Juško, Ieva Pūce, Karīna Anete Sirmā, Vikija Ikauniece, Lauma Zariņa

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com